

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 106.087 van 25 april 2002

A. 109.769/XI-15.454

In zake: **SHANGO LODY LA NDEKA PASU,**

die woonplaats heeft gekozen
rue du Puits IV 62
6043 Ransart,

tegen:

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd
door haar Regering,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. M. UYTENDAELE en
Mr. A. FEYT, advocaten,
Kapitein Crespelstraat 2/4
1050 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die SHANGO LODY LA NDEKA PASU op 1 september 2001 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de beslissing van 28 juni 2001 waarbij het directoraat-generaal van het niet-verplicht onderwijs en van het wetenschappelijk onderzoek zijn diploma niet volledig gelijkwaardig acht met dat van doctor in de geneeskunde;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier;

Gezien het verslag van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 maart 2002, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 17 april 2002;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van het bericht van bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. HUGET en Mr. BOURTEMBOURG, advocaten, die voor verzoeker verschijnen, en van Mr. FEYT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HENSENNE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

Verzoeker, afkomstig uit Kongo waar hij in 1952 geboren is, heeft in 1977 een diploma van doctor in de geneeskunde behaald aan de universiteit van Kinshasa. In 1987 heeft hij aan de Université catholique de Louvain een getuigschrift van bekwaamheid in de elektrocardiografie behaald en in 1990 een diploma van een bijzondere opleiding in de biomedische wetenschappen, richting kindercardiologie en in 1992 een bijzonder diploma volksgezondheid. Hij heeft Zaïre in 1996 verlaten, heeft het statuut van politiek vluchteling gekregen en is tot Belg genaturaliseerd.

Op 27 november 2000 dient hij een aanvraag in om zijn diploma in de geneeskunde, behaald aan de universiteit van Kinshasa, gelijkwaardig te laten verklaren. De gelijkwaardigheidscommissie onderzoekt die aanvraag op haar vergadering van 22 juni 2001, nadat ze aanvullende stukken had ontvangen waarom ze had verzocht. Ze geeft een advies tot toekenning, door de verwerende partij, van een gedeeltelijke gelijkwaardigheid. Dat advies is niet ter kennis gebracht van verzoeker.

Op 28 juni 2001 richt de verwerende partij aan verzoeker een brief die als volgt luidt:

"Hierbij deel ik u mee dat uw dossier is voorgelegd aan de Gelijkwaardigheidscommissie (afdeling Geneeskunde) op haar vergadering van 2 juni 2001.

Na het opleidingsprogramma dat u in Kongo hebt gevolgd te hebben onderzocht, heeft die commissie geoordeeld dat dit programma niet volledig overeenstemt met de eisen van de faculteiten Geneeskunde in de Franse Gemeenschap van België.

Bijgevolg en overeenkomstig dat advies besluit ik uw diploma niet volledig gelijkwaardig te achten met dat van doctor in de geneeskunde.

Deze beslissing wordt genomen met toepassing van het decreet van 5 september 1994 tot regeling van de universitaire studies en de academische graden, inzonderheid met artikel 36 ervan, en het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 28 augustus 1996 tot vaststelling van de voorwaarden tot en de procedure van het verlenen van de gelijkwaardigheid van diploma's en studiegetuigschriften met de academische graden.

Voor het geval dat u een opleiding aan een universiteit van de Franse Gemeenschap van België zou willen overdoen, voeg ik hierbij de lijst van de adressen van die faculteiten ...".

Dat is de bestreden beslissing.

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat ze opmerkt dat verzoeker in zijn vordering tot schorsing een prejudiciële vraag heeft opgenomen die aan het Arbitragehof moet worden gesteld; dat ze van oordeel is dat die vraag moeilijk te verenigen is met het instellen van een vordering tot schorsing die vereist dat de verzoeker zich in een situatie moet bevinden die zo spoedeisend is dat hij niet kan wachten totdat de Raad van State uitspraak doet volgens de klassieke annulatieprocedure; dat de schorsingsprocedure immers bestaat om de langere termijnen van een annulatieprocedure te ondervangen; dat ze van oordeel is dat het tegenstrijdig is enerzijds te vragen dat alvorens recht te doen aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag wordt gesteld en anderzijds te stellen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te berokkenen als de bestreden handeling niet onmiddellijk wordt geschorst; dat ze besluit dat verzoeker, door te vragen om een prejudiciële vraag te stellen, impliciet maar stellig toegeeft dat de uitspraak van het onderhavige geschil helemaal niet dringend is en dus niet vereist dat de Raad van State daarover uitspraak doet in het kader van een schorsingsprocedure;

Overwegende dat een verzoeker die wil aanvoeren dat een wetsbepaling strijdig is met één van de grondwetsbepalingen waarvan de naleving kan worden getoetst door het Arbitragehof, in het in België ingestelde gecentraliseerde systeem voor de toetsing van de grondwettigheid van de wetteksten, geen andere mogelijkheid heeft dan te vragen dat een prejudiciële vraag aan dat Hof wordt gesteld; dat die vraag niet voortvloeit uit een persoonlijke keuze, maar uit de aard van de onwettigheid die verzoeker terecht of ten onrechte aan de bestreden handeling toeschrijft; dat de omstandigheid dat de procedure onvermijdelijk min of meer aanzienlijke vertraging zal oplopen door dat tussengeschied, geen invloed vermag te hebben op de beoordeling van het mogelijke nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling zou kunnen veroorzaken en niet indruist tegen het spoedeisende karakter waarvan bij elke vordering in kort geding uitgegaan wordt; dat de Raad van State overigens een voorlopige schorsing kan bevelen om de belangen van de verzoeker te beschermen en tegelijk een prejudiciële vraag kan stellen aan het Arbitragehof; dat de exceptie niet opgaat;

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering *ratione temporis* betwist; dat evenwel blijkt, zoals ze op de terechtzitting erkent, dat die exceptie steunt op een verwarring tussen de datum van de bestreden beslissing en de datum waarop verzoeker die heeft ontvangen; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker inzonderheid een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij vermeldt dat hij het in de beslissing vermelde advies van de gelijkwaardigheidscommissie (afdeling geneeskunde) niet heeft gekregen en oordeelt dat dit verzuim een schending van de wet van 29 juli 1991 inhoudt;

Overwegende dat de verwerende partij niet antwoordt op het middel;

Overwegende dat in de bestreden handeling wordt verwezen naar het advies van de gelijkwaardigheidscommissie; dat dit advies niet bij de bestreden handeling is gevoegd en niet vooraf ter kennis is gebracht; dat een motivering via verwijzing naar een stuk dat degene op wie die handeling betrekking heeft onbekend is, geen rechtsgeldige motivering is; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker aanvoert dat de bestreden handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat hij aanvoert dat de bestreden handeling het hem onmogelijk maakt om als geneesheer te werken, dat de tenuitvoerlegging ervan zou betekenen dat hij zijn werk uit handen geeft gedurende de jaren opleiding die hij volgens de bestreden handeling zou moeten volgen; dat hij onderstreept dat hij 49 jaar is en samen met zijn echtgenote en vijf kinderen in België woont; dat hij voorts aanvoert dat zijn opleiding in de kindercardiologie vruchteloos zou zijn geweest en dat het vertrouwen in zijn beroepsbekwaamheid zou worden geschonden;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat verzoeker sinds 1996 in België is, maar vóór 27 november 2000 nooit een verzoek heeft ingediend om zijn diploma in de geneeskunde gelijkwaardig te laten verklaren; dat ze aanvoert dat de omstandigheid dat zijn diploma niet gelijkwaardig is, geenszins belet heeft dat hij al kan terugblikken op een mooie loopbaan en door al zijn collega's van de faculteit Geneeskunde van de Université Catholique de Louvain wordt erkend;

Overwegende dat, als de bestreden handeling gehandhaafd wordt, verzoeker gedwongen wordt om onder het statuut van technicus te werken, terwijl hij van oordeel is dat hij als geneesheer kan worden erkend; dat die situatie, los van de geldelijke gevolgen ervan, verzoeker in diskrediet kan brengen in zijn werkomgeving, vooral daar hij een belangrijke verantwoordelijkheid heeft ten aanzien van de studenten die hun stage doorlopen in het ziekenhuis waar hij werkt; dat de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vaststaat;

Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan schorsen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 28 juni 2001 waarbij het directoraat-generaal van het niet-verplicht onderwijs en van het wetenschappelijk onderzoek zijn diploma niet volledig gelijkwaardig acht met dat van doctor in de geneeskunde.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op vijftientig april tweeduizend twee door:

de HH.	LEROY,	kamervoorzitter,
	REINESON,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. REINESON.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.